

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: brak środków państwowych

Skarżąca twierdzi, że pozwana niesłusznie założyła, że odstępstwo na rzecz odbiorców energochłonnych na mocy Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (ustawy o uprzywilejowaniu energii odnawialnych z 2012 r., zwanej dalej „EEG”) następuje przy użyciu „zasobów państwowych” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Dopłata EEG jest bowiem uiszczana wyłącznie przez podmioty prywatne i pobranych środków nie można też przypisać państwu z powodu braku stałej kontroli i związanej z tym możliwości ingerencji władz.

2. Zarzut drugi: brak selektywności

Skarżąca podnosi, że specjalny mechanizm wyrównawczy nie jest selektywny – jak zakłada art. 107 ust. 1 TFUE, lecz stanowi logiczne i właściwe systemowi odstępstwo w systemie regulacyjnym EEG.

3. Zarzut trzeci: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W tym miejscu skarżąca podnosi, że Komisja wzbudziła u niej uzasadnione oczekiwania, gdyż nie przeprowadziła przez 10 lat kontroli pod kątem pomocy państwa znanej jej ustawy EEG. Ponadto pozwana odstąpiła od żądania zwrotu pomocy podobnego rodzaju w innych państwach członkowskich.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2015 r. – Aurubis i in./Komisja

(Sprawa T-738/15)

(2016/C 059/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aurubis AG (Hamburg, Niemcy), Aurubis Stolberg GmbH & Co. KG (Stolberg, Niemcy), Covestro Deutschland AG (Leverkusen, Niemcy), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Niemcy), Rheinkalk GmbH (Wülfrath, Niemcy), Siltronic AG (Monachium, Niemcy), Vestolit GmbH (Marl, Niemcy) i Wacker Chemie AG (Monachium) (przedstawiciele: adwokaci C. Arhold i N. Wimmer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 1 spornej decyzji,
  - w zakresie, w jakim stwierdza się w nim, że przyznane odbiorcom energochłonnym obniżki dopłaty na finansowanie wsparcia na rzecz energii ze źródeł odnawialnych (dopłata EEG) w latach 2013 i 2014 [Besondere Ausgleichsregelung (specjalna regulacja wyrównawcza, zwana dalej „BesAR”) stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, lub
  - posiłkowo w zakresie, w jakim stwierdza się w nim, że BesAR stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa wdrożoną z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE;
- stwierdzenie nieważności art. 6, 7 i 8 spornej decyzji w zakresie, w jakim nakazuje się w nich odzyskanie pomocy;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą w niniejszej skardze o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1585 z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie programu pomocy SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) wdrożonego przez Niemcy w celu wsparcia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych (notyfikowanej jako dokument nr C(2014) 8786 final)

Na poparcie skargi skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE

Skarżące podnoszą, że BesAR już z powodu braku transferu zasobów państwowych nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Poza tym nie przyznaje on odbiorcom energochłonnym selektywnej korzyści gospodarczej.

2. Zarzut drugi: naruszenie art. 108 TFUE

Żądając (częściowego) odzyskania pomocy, Komisja naruszyła art. 108 TFUE, ponieważ EEG 2012 można było zaklasyfikować – jeżeli w ogóle – tylko jako pomoc istniejącą, a nie jako nową pomoc wdrożoną niezgodnie z prawem.

3. Zarzut trzeci: naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań

W tym miejscu skarżące podnoszą, że żądanie odzyskania pomocy przyznanej rzekomo bezprawnie narusza uzasadnione oczekiwania skarżących co do zgodności z prawem uregulowania krajowego, które oczekiwania są oparte w szczególności na decyzji Komisji dotyczącej EEG 2000.

4. Zarzut czwarty: Naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE w związku z art. 18 regulaminu postępowania

Skarżące podnoszą w ramach zarzutu czwartego, że przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja nie zaproponowała Republice Federalnej Niemiec żadnych stosownych działań.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2015 r. – Vinnolit/Komisja

(Sprawa T-743/15)

(2016/C 059/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Geipel)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1585 z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie programu pomocy SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (wdrożonego przez Niemcy w celu wsparcia energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz odbiorców energochłonnych), w szczególności zawartego w art. 1 i 3 stwierdzenia, że specjalna regulacja wyrównawcza na podstawie ustawy EEG 2012 ma charakter pomocy państwa i jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, jak też zawartego w art. 2, 6 i 7 obowiązku częściowego odzyskania korzyści przyznanych w latach 2013 i 2014 od przedsiębiorstw będących beneficjentami;